

האם יש קשר בין הרשעת איש במעשה מגונה בקטינה ובין יכולתו לכהן כשדרן ברדיו? יקיר אביב נאלץ השבוע להתפטר

מעשה מגונה ופליטות לי

אני הורס את עצמי בשיט עניין של הרס עצמי זה תופעה חזקה מאוד אצלי. התחלתי קריירות רבות, ופשוט הכשלתי את עצמי בכל פעם! וידוי זה השמיע באוזני השרון הפופולארי יקיר אביב לפני תישעה חודשים. הרברים לא פורסמו אז, מפני שהעניין היה תלוי ועומד בבית מיישפט. היה זה כאשר הושעה מע' בורתו ברדיו, בגלל התבטאות אומללה וגסה בשידור חי. הוא השמיע אל תוך המיקרופון הפתוח בריחה סרטיטעם על כיטנה הנפוחה של ילדה אתיופית — ולא מרעף.

זמן קצר לפני כן נעצר אביב על ידי המיטרה בחשד שעשה מעשה מגונה בצעירה, אחת ממעריצותיו. פרקליטו הגיש אז בקשה לעיכוב ההליכים המישפטיים. הבקשה לא התקבלה. אביב הועמד לדין והורשע בשבוע שעבר. בתחילת השבוע אולץ להגיש את התפטרותו מהרדיו. למגינת ליבם של מעריציו הצעירים.

יש המון תמימות!

יקיר אביב (31) הוא גבר גבה קומה, רזה, בעל עיניים בהירות וקול עמוק. צורת ההגשה הרדיופנית שלו היא גיבושה, ולפעמים אפילו חברהמנית מדי לטעמם של מאזינים רבים.

לשרון הצעיר היו הרבה מעריצים בקרב בנייהנוער. באחת מתוכניות שלושים בצל, ששודרו מאולפן נייד שהוצב במקום ציבורי, נאספו לראות את אביב כל-כך הרבה מעריצים ומעריצות צעירים, עד כי מפיקי התוכנית נאלצו להזמין טיגבורד כדי לחלץ את השרון הכריזמטי מחיבוקם הלוהט של הנערים.

אביב נשוי לאהובה, העוברת כאחות בבית לוונישטיין. יש לו ילד קטן. גם אשתו וגם ילדיו הקרובים ידעו תמיד על חיבתו הגדולה לנחורים ולנחורות צעירים: "אני ילד שלא התבגר". אמר אז. "בטח שאני מפחד להודוק. ממש כמו שאני מפחד שלא יעמוד לי. בגיל שבין 13 ל-16, הצעירים הם פייטחים. גם אני שיטחי. אני פרח (ש"ח שואית פרויה. ר"ש צרוייה). לא שאני לא מסוגל להיות כבד ואינטיגנטי. אני אוהב את זה. זה הגיל הכיפיה. יש המון תמימות. הם לא אגוצנטריים!"

אביב הודה כי אינו טיפוס שיגרתני. "אני טיפוס זרוק. תמיד הייתי. אחרי הצבא נסעתי לאמסטרדם. עיר של זרוקים. הייתי תקליטן במועדון סברה. גרתי במכונית-קארוואן, וכל לילה הייתי מחנה אותה במקום אחר. היתה לי תקופה שכמעט לא הווחתי כסף, וכל מה שאכלתי במשך שבועות היה כדורי-בשר וצ'יפס. בסוף היתה לי חברה הולנדית ועברתי לגור אצלה ברירה.

בתקופה ההיא גם עישנתי המון. כל היום הייתי מעשן. אחרי-כך חזרתי לארץ."

אביב חזר ועבר בקול השלום של אייבי נתן. מאחר יותר, כששמע ש' פותחים קורסי-קריינים בקול ישראל. מיהר להצטרף אליו. מהקורס הראשון

הוא נזרק. את השני הוא עבר בהצלחה, והתקבל לרשת ג'.

"וזה היתה התקופה הכיפיה שלי", נזכר אביב. "היו לי גם הרבה עבודות נוספות, והרווחתי לא רע." גם עתה, עם התפטרותו מהרדיו, לא יסכול אביב מבעיות פרנסה מיוחדות: התקליטן הפופולארי הוא מגיש מבוקש במס' בות פרטיות ובערבדיסקו מיסחריים. הוא גם עובד באופן פרטי בספרייה לעיוורים, שם הוא קורא ספרים לתוך קלטות.

מדוע בכוח?

אחד הדברים שאיפיינו את אביב היה הקשר הקבוע שהוא היה

סליחה ניפלט לי

יקיר אביב יזכר בתולדות קול ישראל כקריין בעל פליטות-הפה החמורות ביותר, שעלו לו ביוקר רב.

הפליטה הראשונה שלו היתה לפני כשלוש שנים. כאשר שם ללעג תוכנית של מוסיקה קלאסית. ששודרה אז ברשת א'. הוא הביא לאולפן חבר. שצחק צחוק פרוע על רקע המוסיקה. כמה חודשים לאחר-מכן כתב מיכתב חצוף לראש מחלקת-הקריינים דאז והממונה עליו. יעל בן-יהודה. וטען כי אינה יודעת לנהל את מחלקתה. גם בפעם זו הושעה מייד. (בעצם, אביב לא קיבל מעולם קביעות ברדיו. ועבד "לסי" בעוד שחבריו הקריינים מקבלים משרות ומעטפים בסולם).

אביב גם נהג לאחר בבוקר לשידורים. עד שמנהל-הרדיו חששו לקבוע לו הקלטות לשעות-הבוקר המוקדמות. יום אחד איחר אביב להקלטת עברית לעם. שתוכננה לשעה מוקדמת — והושעה בפעם נוספת.

אולם לא רק אביב יזכר בפליטות-הפה שלו. בהיסטוריה של התיקשורת הישראלית ישנן פליטות-פה אומללות רבות שעלו לאזניהם כמעט בכל יום שלהם. דורי בן-זאב הושעה בעבר כאשר השמיע את שיר ה"רעות" בנוסח משלו. כשיר ה"הוהו". בתוכניתו כלבים רצים חופשי. גם העורך המוסיקלי יואב קוטנר ננזף בנזיפות חוזרות ונישנות על הערותיו שהשמיע בתוכניות החיות שהגיש. עד שהושעה מצפורי לילה ואולץ להקליט את האחרות. העיתונאי יצחק טישלר מעד בתוכנית על אתרים ואנשים והשמיע הערה פוגעת על בני עדות-המיזרח. בן-זאב. קוטנר. וטישלר הוחזרו לבסוף לעבודתם.

גם ליצחק בן-נר היתה התבטאות שנויה-במחלוקת. כאשר אמר אחרי מלחמת-הלבנון בגלי צה"ל. בתוכניתו נכון לעכשיו: "שוב חוזרות המינסרות השחורות לעיתונים." בן-נר הושעה אז מתפקידו על-ידי הרמטכ"ל. גם דן שילון הושעה אחרי שהשמיע במסיגרת שרות-המילואים שלו התבטאות ברדיו על מלחמת-הלבנון. שלא נשאה חן בעיני הממונים עליו.

שמירה אימבר הושעתה מעבודתה אחרי שדיוחה בשידור חי על חוויותיה על המחסור בנייר-טולט ב.בתי-השימושים בקול-ישראל.

מקיים עם מעריצות בשנות ה-20 שלהם. כמה מעריצות אף השיגו את מיספר-הטלפון החסוי באולפן רשת ג', וזה היו מתקשרות לאולפן ומטרידות את אביב בעת השידור.

השרון די אהב את מעריצותיו. באותה שיחה סיפר את השתלשלות העניינים שהביאה למעשה שעשה עם אותה קטינה.

אביב סיפר כי המיקרה אירע ברירה ששכר בירושלים. מכיוון שהתגורר בהרצליה, היה לו קשה לחזור מדי ערב לביתו מירושלים, שם מצויים אולפני רשת ג'. לדבריו, הנערה היא שפיתתה אותו.

גם מי שניקר במועדון הקולוסי-אום בתקופת הקיץ לפני שנה, כש עבד שם כתקליטן, זוכר את המוני הצעירות שהקיפו את אביב ככל עת. הוא היה מתברך איתן, וקושר עימן קשרי-ידידות עמוקים. אחד מירידי של אביב אמר, אחרי שהתפוצצה פרי שת המעשה המגונה, שהוא אינו מכין מרוע אביב ניסה לקחת ככוח מה שילדות אחרות באותו גיל היו נותנות לו כשימחה.

לאביב יש גם היסטוריה ארוכה של פליטות-פה אומללות, שבגללן הושעה מרדיו פעמים רבות. בכל פעם החוזר לעבודה. הסיבה העיקרית להחזרתו לעבודה היתה מאת מיכתב-מעריצים. שדרשו את החזרתו. גם חברי-לעבודה פשוט אהבו אותו.

לאביב יש גם היסטוריה ארוכה של פליטות-פה אומללות, שבגללן הושעה מרדיו פעמים רבות. בכל פעם החוזר לעבודה. הסיבה העיקרית להחזרתו לעבודה היתה מאת מיכתב-מעריצים. שדרשו את החזרתו. גם חברי-לעבודה פשוט אהבו אותו.

שיישאר בינינו

בתחילת השבוע נאלץ אביב להגיש את התפטרותו למנהל הרדיו, יגדעון לביארי. ההתפטרות באה אחרי שאביב הורשע במעשה מגונה בקטינה, ונידון על-ידי בית-המשפט לשישה חודשי מאסר על-תנאי ולקנס כספי גבוה. השרון הראשון בתולדות הרדיו העברי שאמר בשידור חי את המילה "סאכבה" הוא עכשיו בחוץ — ולתמיד.

אביב ילץ להיפרד גם מהטל-וויזיה. השרון הופיע בתוכנית-הטל-וויזיה לילדים שיישאר בינינו. בתפ"ק יודו של טייס-חלל המסכיר לילדים קוריוזים וקסמים שונים. אומנם, מיכתב-ההתפטרות של אביב לא כלל את השתתפותו בתוכנית-הטלוויזיה, אולם מנכ"ל רשות-השדרה, אורי פורת, אמר כי התפטרותו של אביב תופסת. על אחת כמה וכמה" לגבי תוכנית-הילדים. הוסיף פורת: "האיש גזר את ההתפטרות על עצמו. אני כשלעצמי סבור שאין אדם צריך להיענש פעמיים. אבל לא התערבתי."

אורי פורת להעולם הזה: "אני לא הייתי מעורב ישירות בפרשת אביב. אבל עידכנו אותי. לידעתכם, הוא לא פוטר. הוא התפטר!" תגובתו של אביב עצמו: "אני לא רוצה לדבר על זה. אחרי השיחה איתך אני לא אענה עוד לטלפון. אני אחבר את המוכרה האוטומטית."

דן לכך דבר

(המשך מעמוד 9)

בסוף נאזמו ענה פרס על כמה שא' לות מנומסות מן הקהל. אחרי שעזב, קרא המנחה לכל הציבור להצטרף להפגנת-הליכה נגד הטרור. ההפגנה תצעד, כך אמר, מהאנטר קולג', השוכן ברחוב 68 בפינת פארק-אבני, עד למישרדי אש"ף, השוכנים באותה שרירה בפינת הרחוב 65.

אפילו הנגימוניות בניו-יורק ידעו על ביקורו של פרס בעיר. הוא הספיק להופיע בכמה תוכניות-ראיונות פופר לאריות בטלוויזיה האמריקאית, ודבר פגישותיו רווח גם בעיתונים האמרי-קאיים. אך משום-מה לא יכלו האמרי-קאים לבטא את שמו כהלכה — פרס במילעיל, אלא התעקשו לקרוא לו "פרו". במילרע (כשההרגשה היא על ההברה האחרונה).

למחרת. היום השני, היה אחד משיאי-הביקור — נאזמו של ראש-הממשלה באו"ם.

הנאום הרביעי באותו בוקר היה מיודענו אמין ג'ומאייל, נשיא-לבנון, שסיפר לעולם כי לבנון היא מדינת-חוק, וזו הדרך שבה היא צריכה להתנהל. הוא סיים ואמר שלבנון תמשיך להתקיים תוך כיבוד זכויות-האדם.

הבא אחריו היה המלך מושושי ה-2 ממדינת לסוטו, אחריו ראש-ממשלת איסלנד ואחריו הגיע תורו של שימקון פרס. הוא המתין באולם-המליאה. כי שולחן בצד הימני של האולם, מקומה של המישלחת הישראלית.

הוא התרגש מאוד, וטעה כמה פעמים במשך הנאום. מיד כשהודיעו שהוא יהיה הנאום הבא, היתה תכונה רבה באולם, ומרבית הנציגים עזבו בהפגנות רבה — כל נציגי מדינות-ערב, מלבד מצרים, רוב נציגי מדינות העולם השלישי ומדינות מיוחדות-אירר. פרס לא הגיב על כך.

כיפה על הראש?

אחרי-כך, במלונן, דיבר פרס עם עיתונאים. הם לחצו בעיקר בשאלות על הקואליציה המיליצית, וניסו לבדוק אם ומתי היא תפורק. פרס היה גיבוש יותר, והירבה להתברך.

אחד העיתונאים ניסה ליצור עוד משבר קואליציוני ושאל את פרס אם בזמן שקרא את הפסקו מן התנ"ך בסיום נאומו, הגיח כיפה לראשו. פרס ענה שהוא מעדיף שהשאלה הזאת תישאר לא-בדורה.

ואז התנהל הדו-שיח הבא עם אחד העיתונאים:

שאלה: "מה יהיה אם ערפאת יילך לדרך של שלום? אתה תהיה מוכן לשבת איתו?"

פרס: "תגיד לי, אתה אוסטרי? זו שאלה שאוהבים לשאול באוסטריה: הוא לא יילך בדרך כזו, וזהו!"

שאלה: "ואם כן?"

פרס: "אם כן, אני אערוך עוד מס' כת-עיתונאים. אבל זו שאלה היפות-טית."

הפגישה עם העיתונאים היתה קצרה. איש מהם לא הצליח להכשיל אותו כלשונו, כך שיספר אם ואיפה נפגש עם מי. הוא התברך עם כולם, ונראה שנגע אחרי מת צעני. באותו ערב חיכו לפרס שתי ארוחות חגיגיות, האחת באוניברסיטת ניו-יורק, בטקס הענקת תואר דוקטור-כבוד, והשניה עם ידידי אוניברסיטת בן-גוריון, שעתיים אחרי-כך. בשלב הזה אני כבר התמוטטתי ופרשתי הביתה. אני יודעת איך הוא הצליח להתגבר על שתי ארוחות מלאות, ואיך הוא מצליח לשמור על גיורה כסירה אחרי כל-כך הרבה ארוחות גדולות.

גם בימים שאחרי-כך המשיך סדר-היום שלו להיות גרוש. במשך יומיים, הרביעי והחמישי, גנש פרס לפחות שישה ראשי מדינות.

כמעט בכל אירוע של ביקורו העמוס קיבל פרס רשימה מרשימה של מחמאות. רק בגלל זה היה לו כדאי לבוא לאמריקה. הציבור בארץ לא צי-ריך להתפלא אם יווכח לדעת שראש-הממשלה גבה בכמה סנטימטרים בזמן הביקור כאן — זה הכל מהמחמאות הרבות.